Podpisany przez:
Ma gorzata Borowicz
dnia 3 listopada 2026 r.

UCHWAŁA NR XXIX/192/2026
RADY GMINY CHRZYPSKO WIELKIE

z dnia 2 listopada 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Zespołu Szkół w Chrzypsku Wielkim.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 662 ze zm.), w związku z art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), po rozpatrzeniu skargi z dnia 9 września 2026 r. dotyczącej działalności Dyrektora Zespołu Szkół w Chrzypsku Wielkim oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Gospodarczej i Komisji Oświatowo-Społecznej Rada Gminy Chrzypsko Wielkie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się skargę z dnia 9 września 2026 r. na działalność Dyrektora Zespołu Szkół w Chrzypsku Wielkim **za zasadną w części dotyczącej przetwarzania i udostępnienia danych osobowych uczniów zawartych w materiałach sporządzonych na potrzeby informacji o stanie realizacji zadań oświatowych**.

2. Uznaje się skargę **za bezzasadną** w zakresie zarzutów dotyczących:

1) niepowiadomienia organu prowadzącego o otrzymanych zaleceniach pokontrolnych oraz sposobie ich realizacji;

2) przedstawienia Radzie Gminy nieprawdziwej informacji dotyczącej kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego Kuratora Oświaty;

3) niewykonywania przez organ prowadzący obowiązków wynikających z art. 57 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

3. W zakresie, w jakim skarżący domaga się dokonania oceny, czy opisane w skardze zdarzenia lub zachowania wyczerpują znamiona czynów zabronionych, Rada Gminy stwierdza, że **dokonywanie oceny prawnokarnej określonych zdarzeń lub zachowań wykracza poza zakres jej kompetencji w postępowaniu skargowym prowadzonym na podstawie art. 227 i nast. Kodeksu postępowania administracyjnego**.

§ 2. Przyjmuje się treść **„Zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi"**, zawierającego szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu rozpatrzenia skargi, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy Chrzypsko Wielkie do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez doręczenie mu zawiadomienia, o którym mowa w § 2.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Małgorzata Borowicz

Załącznik do uchwały nr XXIX/192/2026

Rady Gminy Chrzypsko Wielkie

z dnia 2 listopada 2026 r.

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA SKARGI

Działając na podstawie art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), a także art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 662), w związku z uchwałą Nr XXIX/192/2026 Rady Gminy Chrzypsko Wielkie z dnia 02 listopada 2026 r., Rada Gminy Chrzypsko Wielkie zawiadamia, że skarga z dnia 9 września 2026 r. dotycząca działalności Dyrektora Zespołu Szkół w Chrzypsku Wielkim **została uznana za zasadną w części dotyczącej przetwarzania i udostępnienia danych osobowych uczniów zawartych w materiałach sporządzonych na potrzeby informacji o stanie realizacji zadań oświatowych, za bezzasadną w zakresie pozostałych zarzutów dotyczących działalności Dyrektora i organu prowadzącego, natomiast w zakresie żądania dokonania oceny prawnokarnej opisanych zdarzeń Rada stwierdziła brak swojej właściwości do dokonania takiej oceny.**

Uzasadnienie

I. Postępowanie w sprawie skargi

Skarga została skierowana przez skarżącego do Ministerstwa Edukacji Narodowej, a następnie przekazana według właściwości Radzie Gminy Chrzypsko Wielkie.

Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Stosownie natomiast do art. 229 pkt 3 k.p.a., jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej jest rada gminy.

Rada Gminy, za pośrednictwem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, przeanalizowała treść skargi, dokumentację kontroli doraźnej przeprowadzonej przez Wielkopolskiego Kuratora Oświaty, materiały dotyczące informacji o stanie realizacji zadań oświatowych, wyjaśnienia Dyrektora i Urzędu Gminy, jak również dokumentację dotyczącą zgłoszenia naruszenia ochrony danych osobowych Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz zawiadomienia osób, których dane dotyczyły.

II. Zarzut niepowiadomienia organu prowadzącego o zaleceniach pokontrolnych i sposobie ich realizacji

Stosownie do art. 55 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 820 ze zm.), dyrektor szkoły lub placówki, w terminie 30 dni od otrzymania zaleceń, a w przypadku wniesienia zastrzeżeń – w terminie 30 dni od otrzymania pisemnego zawiadomienia o nieuwzględnieniu zastrzeżeń, jest obowiązany powiadomić organ sprawujący nadzór pedagogiczny o sposobie realizacji zaleceń oraz organ prowadzący szkołę lub placówkę o otrzymanych zaleceniach i sposobie ich realizacji.

W toku postępowania ustalono, że Dyrektor Zespołu Szkół przekazała Wielkopolskiemu Kuratorowi Oświaty informację dotyczącą realizacji wydanych zaleceń. Jednocześnie organ prowadzący potwierdził, że był informowany o sprawie, otrzymanych zaleceniach i ich realizacji na bieżąco, w formie ustnej oraz podczas odbywających się spotkań.

Art.55. ust. 6 pkt 2 Prawa oświatowego ustanawia po stronie dyrektora szkoły odrębny obowiązek powiadomienia organu prowadzącego zarówno o otrzymanych zaleceniach, jak i o sposobie ich realizacji. Obowiązek ten jest wykonywany równolegle do obowiązku powiadomienia organu sprawującego nadzór pedagogiczny.

Przepis art. 55 ust. 6 pkt 2 Prawa oświatowego nie określa jednak szczególnej formy, w jakiej powiadomienie organu prowadzącego powinno nastąpić. W szczególności z jego treści nie wynika wymóg doręczenia organowi prowadzącemu egzemplarza protokołu kontroli ani sporządzenia odrębnego pisma zawierającego informację o zaleceniach i sposobie ich realizacji.

Za takim rozumieniem pojęcia „powiadomienia" przemawia również wykładnia systemowa art. 55 Prawa oświatowego. W odniesieniu do użytego w art. 55 ust. 3 pkt 4 tego samego pojęcia „powiadomienia" w piśmiennictwie wskazuje się, że może ono nastąpić w każdej formie, także ustnie. Okoliczność ta nie przesądza wprawdzie samodzielnie o formie powiadomienia przewidzianego w art. 55 ust. 6 pkt 2, jednak wobec braku odmiennego zastrzeżenia ustawowego nie ma dostatecznych podstaw do przyjęcia, że skuteczne wykonanie tego obowiązku wymagało bezwzględnie zachowania formy pisemnej.

W niniejszej sprawie organ prowadzący, będący adresatem obowiązku informacyjnego, potwierdził, że był informowany o sprawie, zaleceniach oraz sposobie ich realizacji na bieżąco, w formie ustnej oraz podczas odbywanych spotkań. Sam brak w dokumentacji Urzędu Gminy odrębnego pisma Dyrektora nie przesądza zatem o niewykonaniu obowiązku wynikającego z art. 55 ust. 6 pkt 2 Prawa oświatowego.

Obowiązku określonego w art. 55 ust. 6 pkt 2 Prawa oświatowego nie można również utożsamiać z obowiązkiem przekazania organowi prowadzącemu egzemplarza protokołu kontroli. Przepisy regulujące przebieg kontroli nie przewidywały doręczania organowi prowadzącemu odrębnego egzemplarza protokołu kontroli. Obowiązek dyrektora wynikający z art. 55 ust. 6 pkt 2 dotyczył natomiast przekazania informacji o otrzymanych zaleceniach i sposobie ich realizacji.

W niniejszej sprawie organ prowadzący, będący bezpośrednim adresatem obowiązku informacyjnego określonego w art. 55 ust. 6 pkt 2 Prawa oświatowego, potwierdził, że był informowany o sprawie, zaleceniach oraz sposobie ich realizacji na bieżąco, ustnie oraz podczas odbywanych spotkań. Sam brak w dokumentacji Urzędu Gminy egzemplarza protokołu kontroli albo odrębnego pisma Dyrektora nie daje zatem podstaw do przyjęcia, że organ prowadzący nie został powiadomiony w rozumieniu art. 55 ust. 6 pkt 2 Prawa oświatowego.

W konsekwencji zgromadzony materiał nie potwierdza zarzutu niewykonania przez Dyrektora obowiązku informacyjnego określonego w art. 55 ust. 6 pkt 2 Prawa oświatowego.

W tej części skarga została uznana za bezzasadną.

III. Zarzut przedstawienia Radzie Gminy nieprawdziwej informacji dotyczącej kontroli Kuratorium Oświaty

Skarżący zakwestionował informację, zgodnie z którą Zespół Szkół nie został objęty bezpośrednią kontrolą Wielkopolskiego Kuratora Oświaty w zakresie realizacji planu nadzoru pedagogicznego.

Zgodnie z art. 11 ust. 7 Prawa oświatowego organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego przedstawia organowi stanowiącemu, do dnia 31 października, informację o stanie realizacji zadań oświatowych za poprzedni rok szkolny, obejmującą m.in. wyniki egzaminu ósmoklasisty oraz wyniki nadzoru pedagogicznego sprawowanego przez kuratora oświaty.

W toku postępowania ustalono, że zbiorcze informacje o stanie realizacji zadań oświatowych były opracowywane w Urzędzie Gminy. Materiały dotyczące wykonania zadań przez Zespół Szkół, w tym wyniki egzaminów oraz informacje dotyczące nadzoru pedagogicznego, pochodziły natomiast z Zespołu Szkół, stanowiły załączniki do informacji zbiorczej i nie były przez pracownika Urzędu merytorycznie zmieniane. Materiał ten był również osobiście omawiany przez Dyrektora podczas posiedzeń komisji Rady Gminy.

Kontrola przeprowadzona 13 września 2022 r. była kontrolą **doraźną, prowadzoną poza rocznym planem nadzoru pedagogicznego**. Okoliczność tę potwierdzono również w toku postępowania wyjaśniającego.

Zgodnie z § 3 ust. 1–3 obowiązującego w dacie kontroli rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego nadzór pedagogiczny realizowany był w trybie działań planowych albo doraźnych, przy czym działania doraźne podejmowane były właśnie w przypadku potrzeby podjęcia działań **nieprzewidzianych w planie nadzoru pedagogicznego**.

Powyższe rozróżnienie ma zasadnicze znaczenie dla oceny zarzutu skarżącego. Skoro bowiem zgodnie z § 3 ust. 3 rozporządzenia działanie doraźne było podejmowane właśnie w przypadku potrzeby podjęcia działań nieprzewidzianych w planie nadzoru pedagogicznego, to kontrola zakwalifikowana jako doraźna z istoty rzeczy nie stanowiła kontroli przewidzianej w rocznym planie nadzoru pedagogicznego.

Dla tej kwalifikacji nie ma znaczenia, że wizytatorzy wykonywali czynności osobiście w siedzibie Zespołu Szkół. Przepisy rozporządzenia dokonywały bowiem normatywnego podziału działań podejmowanych w ramach nadzoru na działania planowe i doraźne, a nie na kontrole „bezpośrednie" i „pośrednie" w zależności od tego, czy wizytatorzy fizycznie wykonywali czynności na terenie placówki.

Tym samym skarżący błędnie utożsamia osobiste wykonywanie czynności kontrolnych w placówce z objęciem Zespołu Szkół kontrolą przewidzianą w rocznym planie nadzoru pedagogicznego.

Fakt osobistego przybycia wizytatorów do placówki i wykonywania tam czynności kontrolnych nie jest zatem równoznaczny z objęciem Zespołu Szkół kontrolą wynikającą z rocznego planu nadzoru pedagogicznego. „Kontrola doraźna przeprowadzona na miejscu" i „kontrola przewidziana w planie nadzoru pedagogicznego" nie są pojęciami tożsamymi.

W konsekwencji sformułowanie, zgodnie z którym Zespół Szkół nie został objęty bezpośrednią kontrolą Wielkopolskiego Kuratora Oświaty **w zakresie realizacji planu nadzoru pedagogicznego**, nie pozostaje w sprzeczności z faktem przeprowadzenia 13 września 2022 r. kontroli doraźnej.

W tej części skarga została uznana za bezzasadną.

IV. Zarzut dotyczący obowiązków organu prowadzącego wynikających z art. 57 Prawa oświatowego

Zgodnie z art. 57 ust. 1 Prawa oświatowego organ prowadzący szkołę lub placówkę sprawuje nadzór nad jej działalnością w zakresie spraw finansowych i administracyjnych, z uwzględnieniem odrębnych przepisów.

Stosownie do art. 57 ust. 2 Prawa oświatowego nadzorowi temu podlega w szczególności prawidłowość dysponowania przyznanymi szkole środkami budżetowymi i gospodarowania mieniem, przestrzeganie obowiązujących przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników i uczniów oraz przestrzeganie przepisów dotyczących organizacji pracy szkoły lub placówki.

Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „w szczególności" oznacza, że katalog zawarty w art. 57 ust. 2 nie jest zamknięty. Nie oznacza to jednak istnienia po stronie organu prowadzącego ogólnej kompetencji do ingerowania w każdą sferę działalności szkoły. Zakres nadzoru określony w art. 57 ust. 2 należy każdorazowo odczytywać w związku z art. 57 ust. 1, a zatem jako nadzór odnoszący się do spraw finansowych i administracyjnych szkoły.

W piśmiennictwie wskazuje się, że w niektórych obszarach może dochodzić do styku nadzoru organu prowadzącego i nadzoru pedagogicznego, jednak rozgraniczenie kompetencji obu organów następuje przede wszystkim przy uwzględnieniu odmiennego celu podejmowanych przez nie czynności. W szczególności samo powiązanie określonej kwestii z organizacją funkcjonowania szkoły nie uzasadnia jeszcze ingerencji organu prowadzącego, jeżeli jej istota dotyczy działalności dydaktycznej, wychowawczej lub opiekuńczej.

Zgodnie z art. 57 ust. 3 Prawa oświatowego do wykonywania nadzoru przez organ prowadzący stosuje się odpowiednio określone przepisy art. 55 Prawa oświatowego. Organ prowadzący dysponuje zatem rzeczywistymi instrumentami kontrolnymi i może – w granicach właściwego mu nadzoru administracyjno-finansowego – prowadzić czynności kontrolne oraz formułować stosowne zalecenia, uwagi lub wnioski. Uprawnienia te nie przekształcają jednak organu prowadzącego w organ nadzoru pedagogicznego.

W sprawach dydaktyczno-wychowawczych i opiekuńczych zakres działania organu prowadzącego wyznacza natomiast art. 57 ust. 4 Prawa oświatowego, zgodnie z którym organ prowadzący, który nie posiada uprawnień do sprawowania nadzoru pedagogicznego, może występować z wnioskami do dyrektora szkoły lub placówki oraz organu sprawującego nadzór pedagogiczny.

Powyższe znajduje dodatkowe potwierdzenie w art. 58 Prawa oświatowego, zgodnie z którym organ prowadzący szkołę lub placówkę, a w zakresie działalności dydaktyczno-wychowawczej i opiekuńczej również organ sprawujący nadzór pedagogiczny, mogą ingerować w działalność szkoły lub placówki wyłącznie w zakresie i na zasadach określonych w ustawie. Nie istnieje zatem domniemanie kompetencji organu prowadzącego do podejmowania czynności zastrzeżonych dla organu sprawującego nadzór pedagogiczny.

Stanowisko takie znajduje potwierdzenie również w orzecznictwie. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt II SA/Bd 1226/20, podkreślono, że ingerencja organu prowadzącego w działalność szkoły musi znajdować konkretną podstawę w przepisach Prawa oświatowego, zaś art. 58 wyklucza ingerencję wykraczającą poza ustawowo określone kompetencje.

Kontrola przeprowadzona w dniu 13 września 2022 r. dotyczyła realizacji zaleceń wynikających z orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oraz wykonywania przez Dyrektora nadzoru pedagogicznego w tym zakresie. Przedmiot tej kontroli pozostawał zatem w bezpośrednim związku z działalnością dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą placówki oraz z wykonywaniem nadzoru pedagogicznego, a nie ze sprawami finansowymi lub administracyjnymi objętymi nadzorem organu prowadzącego.

Sam fakt powiadomienia Urzędu Gminy o planowanej kontroli nie powodował zatem przejęcia przez organ prowadzący kompetencji Wielkopolskiego Kuratora Oświaty ani nie kreował obowiązku przeprowadzenia przez Gminę równoległej kontroli pedagogicznej. Nie oznacza to oczywiście zwolnienia organu prowadzącego z wykonywania jego własnych obowiązków określonych w art. 57 Prawa oświatowego; zgromadzony materiał nie wskazuje jednak, aby przedmiot kontroli z dnia 13 września 2022 r. ujawniał odrębną kwestię z zakresu spraw finansowych lub administracyjnych, która wymagałaby podjęcia przez organ prowadzący czynności nadzorczych na podstawie art. 57 ust. 1–3 Prawa oświatowego.

W tym zakresie skarga również została uznana za bezzasadną.

V. Zarzut dotyczący ochrony danych osobowych uczniów

W tym zakresie przeprowadzone postępowanie potwierdziło zasadność zasadniczego zarzutu skargi.

Art.11. ust. 7 pkt 1 Prawa oświatowego zobowiązuje organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego do przedstawienia Radzie Gminy informacji o wynikach egzaminu ósmoklasisty. Przepis ten nie wymaga jednak wskazywania w informacji imion i nazwisk poszczególnych uczniów ani przyporządkowywania do konkretnych osób indywidualnych wyników egzaminacyjnych. Dla realizacji ustawowego celu wystarczające są dane zbiorcze i statystyczne.

Stosownie do art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 – RODO dane osobowe muszą być „adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne" do celów, w których są przetwarzane. Jest to zasada minimalizacji danych. Prezes UODO konsekwentnie wskazuje, że jeżeli określony cel może zostać osiągnięty przy użyciu mniejszego zakresu danych, administrator powinien ten zakres ograniczyć.

W toku postępowania ustalono, że w materiałach dotyczących realizacji zadań oświatowych znajdowały się imiona i nazwiska uczniów, oznaczenia klas oraz indywidualne wyniki egzaminu ósmoklasisty, w tym wykazy uczniów z wynikami określanymi m.in. jako „najniższe", „najsłabsze" czy wyniki jednopunktowe. Nie były to dane niezbędne do wykonania obowiązku sprawozdawczego z art. 11 ust. 7 Prawa oświatowego.

Nieprawidłowość nie polegała przy tym na publikacji tych dokumentów w Biuletynie Informacji Publicznej. Z poczynionych ustaleń wynika, że niezanonimizowane materiały zostały zamieszczone na platformie obsługi sesji Rady Gminy jako materiały dla 15 radnych, zaś jeden z radnych otrzymał te same dane ponownie w wyniku udostępnienia informacji publicznej.

W zgłoszeniu skierowanym przez Zespół Szkół do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych administrator wskazał, że bezpośrednią przyczyną naruszenia było przekazanie przez Dyrektora Zespołu Szkół danych identyfikujących poszczególnych uczniów wraz z ich wynikami zamiast danych zbiorczych. Jednocześnie wskazano również przyczynę pośrednią w postaci braku weryfikacji przekazanych materiałów pod względem zasady minimalizacji przed ich dalszym udostępnieniem.

Powyższa druga okoliczność dotyczy organizacji procesu po stronie organu prowadzącego i nie zmienia faktu, że bezpośrednim źródłem danych objętych skargą były materiały przekazane przez Zespół Szkół.

Dodatkowo w toku szerszej analizy dokumentacji stwierdzono, że w części materiałów znalazły się także informacje pozwalające na ustalenie danych dotyczących zdrowia uczniów – w szczególności informacji o autyzmie oraz niepełnosprawności intelektualnej w stopniu lekkim.

Dane dotyczące zdrowia stanowią szczególną kategorię danych osobowych w rozumieniu art. 9 ust. 1 RODO. Ich przetwarzanie jest co do zasady zabronione, chyba że zachodzi jedna z przesłanek określonych w art. 9 ust. 2 RODO. W zgłoszeniu skierowanym do Prezesa UODO administrator wskazał, że ujawnienie tych informacji nie było objęte żadną z przesłanek określonych w art. 9 ust. 2 RODO.

Administrator zakwalifikował zdarzenie jako naruszenie poufności danych będące skutkiem wewnętrznego działania niezamierzonego.

Wobec stwierdzenia naruszenia i dokonanej oceny wysokiego ryzyka dla praw i wolności osób fizycznych podjęto działania przewidziane w art. 33 i art. 34 RODO.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 RODO administrator zgłasza naruszenie ochrony danych osobowych właściwemu organowi nadzorczemu bez zbędnej zwłoki, w miarę możliwości nie później niż w terminie 72 godzin od jego stwierdzenia. Z kolei art. 34 ust. 1 RODO przewiduje obowiązek zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, jeżeli naruszenie może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności tej osoby.

Naruszenie zostało stwierdzone 30 września 2026 r., a 1 października 2026 r. zgłoszone Prezesowi UODO. Administrator rozpoczął również indywidualne zawiadamianie uczniów i ich przedstawicieli ustawowych.

Ponadto zanonimizowano dane uczniów w dokumentach za lata szkolne 2021/2022–2024/2025, zaplanowano wystąpienie do radnych o usunięcie posiadanych kopii niezanonimizowanych dokumentów, wprowadzono zasadę przekazywania w przyszłości wyłącznie danych zbiorczych oraz ich wcześniejszej weryfikacji przez Inspektora Ochrony Danych, a także zaplanowano szkolenia dotyczące zasad ochrony danych osobowych.

Powyższe działania naprawcze należy ocenić pozytywnie, nie zmieniają one jednak oceny pierwotnej nieprawidłowości.

Rada Gminy podkreśla jednocześnie, że rozpatrując skargę w trybie działu VIII k.p.a., nie zastępuje Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych i nie rozstrzyga o zastosowaniu wobec administratora środków nadzorczych ani sankcji przewidzianych przez RODO. Kompetencje w tym zakresie przysługują organowi nadzorczemu. Rada jest natomiast uprawniona do oceny prawidłowości działalności Dyrektora jako kierownika gminnej jednostki organizacyjnej w zakresie objętym skargą.

Uwzględniając powyższe, Rada uznała, że przekazanie materiałów zawierających imiona i nazwiska uczniów wraz z indywidualnymi wynikami egzaminacyjnymi, a w części przypadków także danymi dotyczącymi zdrowia, wykraczało poza zakres informacji niezbędny do realizacji obowiązku wynikającego z art. 11 ust. 7 Prawa oświatowego i pozostawało w sprzeczności z zasadą minimalizacji danych określoną w art. 5 ust. 1 lit. c RODO, a w zakresie danych dotyczących zdrowia wymagało ponadto spełnienia warunków określonych w art. 9 RODO.

W tej części skarga została uznana za zasadną.

VI. Dobra osobiste uczniów

Skarżący zwrócił się również o ocenę sprawy z punktu widzenia dóbr osobistych uczniów.

Stosownie do art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dobra osobiste człowieka, w tym w szczególności cześć i prywatność, pozostają pod ochroną prawa cywilnego, natomiast art. 24 k.c. określa środki prawne przysługujące w przypadku zagrożenia albo naruszenia dobra osobistego.

Ponadto zgodnie z art. 82 ust. 1 RODO każda osoba, która poniosła szkodę majątkową lub niemajątkową w wyniku naruszenia RODO, ma prawo uzyskać od administratora lub podmiotu przetwarzającego odszkodowanie za poniesioną szkodę.

Ocena, czy w odniesieniu do konkretnego ucznia doszło do naruszenia określonego dobra osobistego oraz czy powstało z tego tytułu konkretne roszczenie cywilnoprawne, należy jednak do sądu powszechnego, a nie do Rady Gminy rozpatrującej skargę w trybie art. 227 i nast. k.p.a.

Rada może zatem stwierdzić nieprawidłowość polegającą na nadmiarowym udostępnieniu danych, nie jest natomiast właściwa do przesądzania o istnieniu lub wysokości indywidualnych roszczeń poszczególnych uczniów.

VII. Twierdzenia dotyczące możliwości popełnienia przestępstw z art. 231 i art. 271 Kodeksu karnego oraz art. 107 ustawy o ochronie danych osobowych

Skarżący zwrócił się również o ustalenie, czy opisane w skardze zdarzenia i zachowania mogą stanowić przestępstwa, w szczególności określone w art. 231 i art. 271 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz w art. 107 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

W tym zakresie należy wskazać, że **Rada Gminy, rozpatrując skargę w trybie art. 227 i nast. Kodeksu postępowania administracyjnego, nie jest organem uprawnionym do dokonywania wobec skarżącego wiążącej ani niewiążącej oceny prawnokarnej określonych zdarzeń lub zachowań, w szczególności do stwierdzania czy zachowanie konkretnej osoby wyczerpuje znamiona określonego czynu zabronionego**.

Postępowanie skargowe uregulowane w Dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego służy ocenie prawidłowości wykonywania zadań i działalności organów, jednostek organizacyjnych oraz ich kierowników w zakresie określonym w art. 227 k.p.a. Nie stanowi natomiast postępowania służącego ustaleniu odpowiedzialności karnej osoby, której działalności dotyczy skarga.

Ocena, czy zachodzą przesłanki uzasadniające podejrzenie popełnienia przestępstwa, należy do organów powołanych do prowadzenia postępowania karnego, w szczególności prokuratora i Policji, a ostateczne rozstrzygnięcie co do odpowiedzialności karnej należy do właściwego sądu.

VIII. Podsumowanie

Mając na względzie całokształt zgromadzonego materiału Rada Gminy Chrzypsko Wielkie uznała skargę **za zasadną w części dotyczącej przekazania i udostępnienia danych osobowych uczniów w zakresie wykraczającym poza dane niezbędne do realizacji obowiązku określonego w art. 11 ust. 7 Prawa oświatowego, w szczególności imion i nazwisk uczniów w powiązaniu z indywidualnymi wynikami egzaminu, a w odniesieniu do części uczniów również danych dotyczących zdrowia**.

W pozostałym zakresie, obejmującym zarzut niepowiadomienia organu prowadzącego o zaleceniach i sposobie ich realizacji, zarzut podania nieprawdziwej informacji dotyczącej kontroli Kuratorium oraz zarzut niewykonywania przez Gminę obowiązków określonych w art. 57 Prawa oświatowego, skarga została uznana za bezzasadną.

Natomiast w zakresie, w jakim skarżący domaga się dokonania oceny, czy opisane przez niego zdarzenia lub zachowania wyczerpują znamiona przestępstw, Rada Gminy nie dokonała merytorycznej oceny tych twierdzeń, albowiem rozstrzyganie o kwalifikacji prawnokarnej określonych zachowań nie należy do kompetencji Rady Gminy w postępowaniu skargowym prowadzonym na podstawie art. 227 i nast. Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na podstawie art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego poucza się, że w przypadku, gdy skarga, w zakresie uznanym za bezzasadny, zostanie ponowiona bez wskazania nowych okoliczności, Rada Gminy Chrzypsko Wielkie może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez ponownego zawiadamiania skarżącego.

Przewodnicząca Rady Gminy
Małgorzata Borowicz